

"Evet, Kur'ân-ı Hakîmin envârıyla hasıl olan o inkılab-ı azîm-i içtimaîde..." Paragrafı açar mısınız, ta ki sahabelerin hakikatlerden nasıl beslendiklerini ve onlara yetişilemeyeceğini anlayabilelim?

"Bir zaman, bir tek tesbihin, bir tek namazda, sahabelerin tarz-ı telâkkisine yakın bir surette bana inkişafı, bir ay kadar ibadet derecesinde ehemmiyetli göründü; sahabelerin yüksek kıymetini onunla anladım. Demek, bidâyet-i İslamiyede kelimât-ı kudsiyenin verdiği feyiz ve nurun başka bir meziyeti var. Tazeliği haysiyetiyle başka bir letâfeti, bir tarâveti, bir lezzeti var ki, gaflet perdesi altında mürur-u zamanla gizlenir, azalır, perdelenir."

"Zat-ı Muhammediye (a.s.m.) ise, onları menba-ı hakikisinden (Zat-ı Akdesten) turfanda, taze olarak, fevkalade istidadiyla almış, emmiş, massetmiş. Bu sırra binaen, o zat, bir tek tesbihten, başkasının bir sene ibadeti kadar feyiz alabilir."(1)

İnsanın gözü zifiri karanlığa alıştığı bir durumda birden azametli bir ışığa maruz kalırsa, ondaki tebeddül ve tağayyür çok hızlı ve fevkalade olur. Bu yüzden yavaş yavaş zaman ve süreç içinde seyreden karanlıktan ışığa çıkma durumu, birden ve fevkalade çıkma durumuna yetişemez. İki arasında çok azim bir fark bulunuyor.

Sahabe, cahiliye karanlığının en koyu tonu içinde debelenirken, birden vahiy ve Hazret-i Muhammed (asm) güneşine maruz kalınca, harikulade ve fevkalade bir intibah ve tenevvüre mazhar oldular. Öyle ki vahiyden ve Hazret-i Muhammed (asm)'den zuhur eden manevi nur ve güneş, onların iliklerine kadar işledi, bütün letaif ve hissiyatını birden ayağa kaldırdı. Bizim belki on yılda ıslah edemeyeceğimiz bir duyguyu onlar bir nazarla, bir anda ve tek bir ayeti işitmekle ıslah ettiler.

Kızını diri diri toprağa gömmekten çekinmeyen bir kimse, bir anda karıncayı incitemez oldu, insanlık tarihinin en kâmil ve en ahlaklı insanı hâline geldi. Bu ruh inkılabını ancak vahiy ve Hazret-i Muhammed (asm) gibi manevi güneşler yapabilir.

1) bk. [Lem'alar, Otuzuncu Lem'a, Dördüncü Nükte.](#)